

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ वरंवरणीयं ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ कौमारिकाणांकुमारीस्नेहवतां ॥ ८९ ॥

वैशंपायन उवाच ततस्तत्कारणं राज्ञो ज्ञात्वा सर्वमशेषतः ॥ देवव्रतो महाबुद्धिः प्रज्ञया चान्वर्चितयत् ॥ ७२ ॥ अभ्यगच्छत्तदैवा शुचिद्वामात्यं पितुर्हितं ॥ त
मपृच्छत्तदा ऽभ्येत्य पितुस्तच्छोककारणं ॥ ७३ ॥ तस्मै सकुरु मुख्याय यथावत्परिपृच्छते ॥ वरंशशंसकन्यां तामुद्दिश्य भरतर्षभ ॥ ७४ ॥ ततो देवव्रतो वद्वैः क्षत्रि
यैः सहितस्तदा ॥ अभिगम्य दाशराजं कन्यां वव्रे पितुः स्वयं ॥ ७५ ॥ तं दाशः प्रतिजग्राह विधिवत्प्रतिपूज्य च ॥ अब्रवीच्चैनमासीनं राजसंसदि भारत ॥ ७६ ॥ त्व
मेव नाथः पर्याप्तः शांतनोर्भरतर्षभ ॥ पुत्रः शस्त्रभृतां श्रेष्ठः किंतु वक्ष्यामि ते वचः ॥ ७७ ॥ को हि संबंधकं श्लाघ्यमीप्सितं यौ न मीदृशं ॥ अतिक्रामन्न तप्येत सा
क्षादपि शतक्रतुः ॥ ७८ ॥ अपत्यं चैतदार्यस्य यो युष्माकंसमो गुणैः ॥ यस्य शुक्रास्तस्य वती संभूता वरवर्णिनी ॥ ७९ ॥ तेन मे बहुशस्तात पिता ते परिकीर्तितः ॥
अर्हः सत्यवतीं वोढुं धर्मज्ञः स नराधिपः ॥ ८० ॥ असितो ह्यपि देवर्षिः प्रत्याख्यातः पुरा मया ॥ सत्यवत्याभृशं चार्थी स आसीदृषिसत्तमः ॥ ८१ ॥ कन्यापितृत्वा
त्किंचित्तु वक्ष्यामि त्वानंराधिप ॥ बलवत्सपत्नतामत्र दोषं पश्यामि केवलं ॥ ८२ ॥ यस्य हित्वं सपत्नः स्या गंधर्वस्यासुरस्य वा ॥ न स जातु चिरं जीवेत्त्वयि क्रुद्धे
परंतप ॥ ८३ ॥ एतावानत्र दोषो हि नान्यः कश्चन पार्थिव ॥ एतज्जानी हि भद्रं ते दानादाने परंतप ॥ ८४ ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्तस्तु गांगेयस्तद्युक्तं
प्रत्यभाषत ॥ शृण्वतां भूमिपालानां पितुरर्थाय भारत ॥ ८५ ॥ इदं मे व्रतमादत्स्व सत्यं सत्यवतां वर ॥ नैव जातो न वा जात ईदृशं वक्तुमुत्सहेत् ॥ ८६ ॥ एवमेत
त्करिष्यामि यथा त्वमनुभाषसे ॥ यो ऽस्यां जनिष्यते पुत्रः स नो राजा भविष्यति ॥ ८७ ॥ इत्युक्तः पुनरेवाथ तं दाशः प्रत्यभाषत ॥ चिकीर्षुर्दुष्करं कर्म राज्यार्थं भर
तर्षभ ॥ ८८ ॥ त्वमेव नाथः संप्राप्तः शांतनोरमितद्युते ॥ कन्यायाश्चैव धर्मात्मन् प्रभुर्दानाय चेश्वरः ॥ ८९ ॥ इदं तु वचनं सौम्यकार्यं चैव निबोध मे ॥ कौमारि
काणां शीलेन वक्ष्याम्यहमरिंदम ॥ ९० ॥ यत्त्वया सत्यवत्यर्थं सत्यधर्मपरायण ॥ राजमध्ये प्रतिज्ञातमनुरूपं तवैव तत् ॥ ९१ ॥ नान्यथा तन्महाबाहो संश
योऽत्र न कश्चन ॥ तवापत्यं भवेद्यत्तु तत्र नः संशयो महान् ॥ ९२ ॥ वैशंपायन उवाच तस्यैतन्मतमाज्ञाय सत्यधर्मपरायणः ॥ प्रत्यजानात्त
दाराजं पितुः प्रियचिकीर्षया ॥ ९३ ॥

॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥